

1905-09-30

SENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Johanne Christine Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

Sender's location:

Malmø

Sender info (seal, address, etc.):

Bynavnet er skrevet øverst s. 1

Mentioned people:

Alfred Goldschmidt

Ina Goldschmidt

- Körner

- - Nilsson, Fru

Laura Warberg

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB0437

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave fra Laura

Warberg-Petersen til Østfyns Museer

TRANSCRIPTION

Malmø, 30te Sept 1905.

(På Smertenslejet)

Kære Junge! først må jeg bemærke, at mit Leje kun i uegentlig Forstand kan kaldes Smertens – eftersom jeg i Dag har det fuldstændig godt – og har haft i mange Dage – i Morgen Søndag d 1st Okt er det 14 Dage siden min Datter fødtes – og i Morgen skal jeg op for første Gang – og glæder mig mægtigt – næsten mest, at jeg så selv kan få Lov at tumle med hende – jeg er så jaloux hver Gang Fru Nilsson pusler hende; så ligger det lille Nus og er aller dejligst – hun nyder at blive vasket og klædt – ligger og smågrynter med store forbavsede Øjne – imens hun ustandselig laver små rykvise Bevægelser med Arme og Ben – og mens det lille Ansigt idelig skifter Udtryk – Hun bliver Alfred op af Dage – ser allerede lige så god ud som han; og jeg er så glad over, at det altså bliver en lille Jødepige – det er så kunstigt, at man - selv Christen – kan præstere et Barn af en helt anden Race, hun er ganske mørk – langt Hår! – og hendes Øjne ser ud til at ville blive brune (alle Jøder jo blåøjede) – og hun vejede Gudhjælpemig – 9 Pund nøgen ved sin Fødsel – jeg har fra mere end en Side i den Anledning fået Forespørgsel om, hvor jeg da havde hende – for jeg var skam ikke så rædsom tyk – og jeg forblev lettilbens til det sidste – Dagen før, jeg blev syg, var jeg en lang Spadseretur gennem Parkerne – flere Timer – og jeg gik netop så godt den Dag, at jeg flere Gange tænkte på, hvor let det i Grunden var at skulle have en Lille. Dette var om Fredagen – Lørdag Morgen blev jeg syg – men det er sandt – jeg skrev jo et Barselsbrev til Dig, så Du kender jo Forhistorien; så kom Natten til Søndag – og den var noget pinsom Junge; de virkede så "depraverende" alle de Smerter, fordi jeg var uendelig træt og søvning, men så snart jeg var lige ved at sove, så kom en Ve – jeg sov 2-3 Gange 5 x 10 Min ad Gangen – ellers Piner hele Natten. Kl. 6 om Morgenen kom Solen strålende ind i Stuerne – og Gud hvor var det oplivende! nu var jo den lange Nat forbi – det var Søndag – og inden Aften måtte vel Runden være løst - og så blev jo Barnet et Søndagsbarn! – så tog Pinerne fat igen – og Mor og Fru N. begyndte forfra – hele Natten. havde de skiftedes til at sidde hos mig – jeg måtte bestemt have en i Hånden – og den Hånd knuskede jeg (i Tavshed), hver Gang Veen kom.

Nå – Kl 11 om Formd. skikkede de Bud efter Lægen, Dr. Körner. Han havde været her Aftenen forud, men gik igen med den Besked, at alt var normalt – og vilde nok være overstået ud på Natten! Da han nu atter fik Bud, kom han øjeblikkelig – med Taske og Tænger – og Skidt og Møg. Rensede sig en halv Time med 7 forskellige Børster (jeg havde den

usaligske Lyst til at spørge, om han ikke havde vasket sig i 14 Dage) – så
undersøgte han mig – skønt jeg bad om at blive fri – for de havde jo
undersøgt flere Gange - af deres
[Herefter mangler resten af brevet].

Malmö, 30te Sept 1855.

(På Smerleins lejet)

Kære Jørgen: først må jeg bemærke, at mit
Leye Kun i megenly Forskand kan kaldes
et Smerleins - eftersom jeg i Dag har det
fuldstændig godt - og har haft i mange
Dage - i Morge, Spil og f. s. v. - og det
17 Dage, siden min Datter fødtes - og
i Morge skal jeg op for første Gang -
og glæder mig meget - måske med, at
jeg så selv kan få Lov at tænke med
hende - jeg er så glad over hver Gang
Fottilsson passer hende, så ligger
det lille Mors og er aller deiligst -
huden nyder at blive varmt og blødt
- ligger og smågruber med store
forbandede Øjne - imens hun tilsand-
selig laver sine rykvisse Bevægelser
med Arme og Ben - og næsten
det lille Ansigt idelig skifter Udtryk.
Hun bliver Alfred og af Dage
- ser allerede lige så godt ud som

han; og jeg er især glad over, at det
altså bliver en lille Jordepispe —
det er så kærskeligt, at man —
selskabet — kan præstere et
Barn af en helt anden Race, hvide
gamle morsk — langt hvidt — og hvide
Øjne ses ind til at ville blive hvide
(alle Jorderne bløede) — og hvide
Guldalperne — 9. Et søgen ved sin
Fødsel — jeg har på mere end en
Sted i den Auldring færd og næppe
om hvor jeg de første hvide — for jeg
var skam ikke så rød som hvidt —
og jeg fortæller bedst hvidt til det sidste
— Dageffere blev jeg, var jeg en Gang
Guldalperne, gennem Parkerne —
flere Tider — og jeg vil vel på
godt den Dag, at jeg flere Gange
færd på, hvor det led i Grunden
var at skulle have en lille
Dette var om Fredagene — I dag
Morgen blev jeg syg — men det
er snart — jeg skrev jo et
Brev til dig, så du kender
jo Forhistorien; så kom et Brev
til Fredag — og den var meget
pinson, Jæger; de var hvide
„depraverende“ alle de Småkat,
fordi jeg var uendelig trist og syg
mig, men så snart jeg var lige ved
at sove, så kom en Brev — jeg var
2-3 Gange 5-10 Min ad Gangen
— eller Tider hele Staden, alle
en Gangen kom Blev strålende
ind i Stuen — og Gud, hvor var
det oplivende! men var jo den
lange Tid forbi — det var
Fredag — og inden Aften må
vel Runden være færdig — og
så blev jo Brevet et Fredags-
Brev — så dog Pinson fat
igen — og hvor by, som St. Bayard
for en — hele Staden kender
de skiftedes til at sidde

660437
has mig - jeg maa beklænde
have en i Hånden - og den
Hånd kærskede jeg (i Tausked)
hues Gang Veen kom.
N^o - Kl 11 om Formid. skibbede
de Bud efter Løgen, Dr. Kærnet.
Han havde været her Aftenen
ford - men gik igen med den
Bekked, at alt var normalt - og
vilde nok være overbålt med
pistakken. Da han virkelig
fik Bud, kom han øjeblikkelig
- med Taske og Tønder og Skud
og Nyp. Rensede sig en halv
Time med 7 forskellige Rensere
(jeg havde den usalige lyst
til at spørge, om han ikke
havde været i 14 Dage.)
Så tænkte jeg han mig - spørge
jeg bad om at blive fri -
for de havde jo tude
sæt Hese Gang - at beto